

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Oboer/6/2023
Identifikačné číslo spisu:	3115200232
Dátum vydania rozhodnutia:	22.08.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Andrea Sedláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:3115200232.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedláčkovej v exekučnej veci oprávnenej: I. I., maloletá, narodená XX. I. XXXX., bytom F., zastúpenej Z. I., matka, narodená X. T. XXXX, bytom F., proti povinnému: N. H., narodený XX. Z. XXXX, bytom F., zastúpenému Mgr. Petra Hrubová, advokátka, so sídlom Mierové námestie 93, Ilava, IČO: 42 152 321, o uloženej povinnosti zaplatiť zameškané výživné, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 60Er/25/2015, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 21. decembra 2022, č. k. 8CoE/7/2022-44, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie povinného o d m i e t a .
- II. Oprávnenej náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 21. decembra 2022, č. k. 8CoE/7/2022-44 uznesenie Okresného súdu Trenčín (ďalej aj „súdu prvej inštancie“) zo 6. októbra 2022, č. k. 60Er/25/2015-26 o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie potvrdil. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol tak, že oprávnenej nárok na ich náhradu nepriznal.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal povinný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie podľa § 420 písm. f/ a § 421 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Namietal nesprávne zistený skutkový stav veci a čím malo dôjsť k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Dovolaciemu súdu povinný navrhol, aby zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v spojení s uznesením súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Súčasne navrhol odklad právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného príkazu.

3. Podaním z 27. marca 2023 povinný doplnil dovolanie o vyčíslenie trov dovolacieho konania.

4. Oprávnená sa prostredníctvom zákonnej zástupkyne k dovolaniu povinného vyjadrila podaním z 9. mája 2023 doručeným súdu po uplynutí desaťdňovej lehoty (ktorej posledný deň pripadol na 9. mája

2023 - pozn. dovolacieho súdu) určenej súdom prvej inštancie, a preto na jej vyjadrenie v súlade s ustanovením § 436 ods. 3 CSP dovolací súd nemohol prihladiť.

5. Súdny exekútor podaním zo 17. apríla 2023 odpovedal na výzvu súdu prvej inštancie, v ktorom uviedol úhrady, ktoré vykonal povinný prostredníctvom exekútorského úradu, zároveň vyčíslil dlžné výživne a neuhradené trovy exekúcie.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že dovolanie povinného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

7. Podľa § 202 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o z mene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Exekučný poriadok“) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

8. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku ak tento zákon v § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

9. Novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „zákon č. 2/2017“) nadobudlo dňa 1. apríla 2017 účinnosť novelizované ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, podľa ktorého dovolanie proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné. Prechodné ustanovenie § 243h ods. 1 síce určilo pravidlo, že ak ust. § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, avšak vo vzťahu k opravným konaniam, teda aj k dovolaciemu konaniu, žiadne pravidlo neurčilo.

10. V posudzovanej veci dovolaním povinného bolo napadnuté uznesenie odvolacieho súdu vydané dňa 21. decembra 2022, teda bolo vydané už za účinnosti ustanovenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení novelizovanom zákonom č. 2/2017, ktoré vylučuje prípustnosť dovolania proti uzneseniam vydaným v exekučnom konaní. Dovolanie povinného (podané elektronicky dňa 24. marca 2023) bolo potom rovnako podané už za účinnosti novelizovaného znenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku.

11. Vo vzťahu k riešeniu otázky aplikácie ustanovenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017 na dovolacie konanie zaujal najvyšší súd vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach (napríklad uznesenia sp. zn. 8ECdo/17/2017, 3ECdo/16/2017, 5Oboer/25/2018, 2Oboer/13/2018 a 6ECdo/15/2017) záver o potrebe použitia princípu okamžitej aplikability uvedenej právnej normy. Uvedený záver bol vyhodnotený ako ústavne konformný a udržateľný aj Ústavným súdom Slovenskej republiky v uzneseniach sp. zn. II. ÚS 185/2018, III. ÚS 276/2018 a I. ÚS 281/2018 a náleze sp. zn. I. ÚS 259/2018.

12. Vzhľadom na to, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané a dovolacie konanie bolo začaté už za účinnosti zákonom č. 2/2017 novelizovaného Exekučného poriadku, prípustnosť dovolania povinného podaného proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní je vylúčená podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku.

13. Dovolanie povinného je z vyššie uvedených dôvodov potrebné odmietnuť podľa § 447 písm. c/ CSP ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

14. K rozhodnutiu o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky v

súlade s § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP uvádza, že oprávnená bola síce v dovolacom konaní úspešnou stranou sporu, avšak z dôvodu, že nevyužila svoje právo včas sa vyjadriť k podanému dovolaniu tak, ako to vyplýva z bodu 3. odôvodnenia tohto uznesenia, dovolací súd na jej vyjadrenie neprihliadol, na základe čoho jej nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.